

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320201685
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4320201685.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu E. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XXX, XXX XX O., zastúpeného JUDr. Miroslavou Zacharovou, advokátkou so sídlom Zdenka Nejedlého 26, 934 05 Levice, proti žalovanej H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX J. XXX, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a iné, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 15C/3/2020-167 zo dňa 31.03.2022 takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením I. výrokom zastavil konanie, II. výrokom zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Levice č. k. 15C/3/2020-32 zo dňa 20.03.2020, III. výrokom rozhodol, že žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania a trov konania spojených s konaním o neodkladnom opatrení, a napokon IV. výrokom nepripustil vstup do konania ďalších žalobcov. V odôvodnení súd uviedol, že na pojednávaní dňa 25.08.2021 vyhlásil uznesenie, ktorým konanie prerušil na dobu 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia, t. j. do 25.02.2022. V lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania však žiadna strana sporu nepodala návrh na pokračovanie v konaní.

2. Vzhľadom na to, že v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní, súd konanie zastavil v súlade s ustanovením § 163 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany, a ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví. Právna zástupkyňa žalobcu síce v čase, keď bolo konanie ešte stále prerušené, dňa 17.01.2022 podala návrh na pripustenie ďalších subjektov do konania na strane žalobcu a aj návrh na zmenu žalobného petitu s čiastočným späťvzatím žaloby čo do určenia neplatnosti darovacej zmluvy, ale toto podanie neobsahovalo návrh na pokračovanie v konaní. Keďže v čase doručenia uvedených návrhov bolo konanie stále prerušené, nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť a súd musel počkať do uplynutia celej doby prerušenia 6 mesiacov, aby mohol (s prihliadnutím na aktuálnu procesnú situáciu), zvoliť vo veci ďalší procesný postup. Návrh na pokračovanie v konaní nebol podaný ani následne, preto podľa zákona súd musel konanie zastaviť. Procesné návrhy žalobcu (návrh na pripustenie ďalších žalobcov a čiastočné späťvzatie žaloby) nemohol považovať za návrh na pokračovanie v konaní, pretože zákonná úprava je v tomto smere jednoznačná; v prípade prerušeného konania sa vyžaduje podanie návrhu na pokračovanie v konaní, čo vyplýva z doslovného znenia § 163 ods. 2 druhej vety CSP. Takýto návrh mohol byť podaný aj súčasne s uvedenými procesnými návrhmi, v dôsledku čoho by súd rozhodol o pokračovaní v konaní, zároveň by rozhodol aj o ďalších procesných návrhoch a pokračoval by v konaní. Pokiaľ sa tak nestalo, t. j. pokiaľ počas plynutia lehoty 6 mesiacov takýto návrh podaný nebol,

aj napriek návrhu na pripustenie ďalších žalobcov a čiastočnému späťvzatiu žaloby, súd musel pristúpiť k zastaveniu konania. Iný postup by bol v rozpore s citovaným zákonným ustanovením.

3. Ďalej súd v odôvodnení uviedol, že uznesením č. k. 15C/3/2020-32 zo dňa 20.03.2020 bolo v konaní nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku uznesenia. Vzhľadom na to, že konanie bolo v konečnom dôsledku zastavené, súd s odkazom na ustanovenie § 335 CSP toto neodkladné opatrenie zrušil.

4. Súd prvej inštancie tretím výrokom rozhodol o trovách konania, vrátane trov konania spojených s rozhodnutím o neodkladnom opatrení. Zastavenie konania spôsobili obe strany sporu, pretože ani jedna z nich nepodala v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo konanie prerušené, návrh na pokračovanie v konaní. Z uvedeného dôvodu súd preto žiadnej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rovnako súd postupoval aj pri trovách súvisiacich s neodkladným opatrením, ktorému síce bolo vyhovené, ale práve z dôvodu procesnej pasivity bolo konanie zastavené, čoho následkom bolo zrušenie aj samotného neodkladného opatrenia. Tento výrok súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 257 CSP. S ohľadom na návrh žalobcu o pripustenie ďalších účastníkov do konania súd podľa § 79 CSP rozhodol tak, že nepripustil vstup do konania ďalších žalobcov: C. Y. ako žalobkyne 2/ a B. P. ako žalobkyne 3/, a to z dôvodu, že konanie bolo zastavené a rozhodovanie o pripustení vstupu ďalších strán sporu do konania by bolo nadbytočné.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý ho odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa neho mal súd vychádzať z ustanovenia § 124 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa každý úkon posudzuje podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. Poukázal na to, že podaním zo dňa 17.01.2022 informoval súd o priebehu mimosúdnych rokovaní a navrhol vykonanie ďalších dôkazov, pripustenie ďalších subjektov do konania a čiastočne vzal žalobu späť. Z toho podľa neho vyplynulo, že mal vôľu v konaní pokračovať a vykonávať jeho procesné práva za účelom dosiahnutia spravodlivého rozhodnutia. Keďže súd nevyhodnotil toto jeho podanie podľa obsahu, ale zameral sa formálne na neoznačenie paragrafu, nesprávnym postupom mu znemožnil, aby vykonával jeho procesné práva. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 128/2010 a 2Cdo 84/2011. Ak súd považoval jeho podanie za nezrozumiteľné, mal ho vyzvať na náležitú formuláciu úkonu, čo vyplýva zo zmyslu a účelu občianskeho súdneho konania, a to predovšetkým zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov. Podľa neho konanie súdu zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, pretože ak bolo podanie zo dňa 17.01.2002 nezrozumiteľné, súd mal postupovať podľa § 129 ods. 1 CSP a vyzvať ho, aby túto nezrozumiteľnosť v stanovenej lehote odstránil. Žiadal teda napadnuté uznesenie vo výrokoch I., II. a III. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po prejednaní veci napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd zároveň postupoval v zmysle § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. V celom rozsahu sa stotožňujúc s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd skonštatoval správnosť napadnutého rozhodnutia a na dôvažok dodáva nasledovné:

8. Podľa obsahu spisu súd prvej inštancie konanie prerušil na dobu 6 mesiacov na základe spoločného návrhu strán sporu v zmysle § 163 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na 3 mesiace. Toto rozhodnutie súd vyhlásil na pojednávaní dňa 25.08.2021 v prítomnosti strán sporu a aj právnej zástupkyne žalobcu na podklade ustanovenia § 235 ods. 1 CSP, podľa ktorého uznesenie sa vyhlási verejne, ak bolo vydané na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu. Súd nemal povinnosť vyhotoviť toto uznesenie písomne a doručiť ho stranám sporu, pretože v zmysle § 357 CSP (§ 235 ods. 2 CSP) nie je proti nemu prípustné odvolanie. Uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť jeho vyhlásením dňa 25.08.2021 a lehota šiestich mesiacov plynula do dňa 25.02.2022. Počas tejto lehoty 6 mesiacov, najneskôr do 25.02.2022 mohla ktorákoľvek strana sporu podať výslovný návrh na pokračovanie v konaní, avšak ani jedna strana tak neurobila.

9. Žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že jeho podanie zo dňa 17.01.2022 svedčilo o tom, že mienil pokračovať ďalej v konaní. Zároveň uvádzal, že súd toto podanie nevyhodnotil podľa jeho obsahu, ale zameral sa na to, že jeho podanie neobsahovalo formálne neoznačenie § 163 ods. 2 CSP, a tým mu znemožnil výkon jeho procesných práv. Tiež uviedol, že ak súdu bolo jeho podanie nezrozumiteľné, mal ho vyzvať na odstránenie nezrozumiteľnosti v ním stanovenej lehote podľa § 129 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd sa s názorom žalobcu nestotožnil. Žalobca je zastúpený právne znalou osobou, advokátkou, ktorej je známe znenie zákonného ustanovenia § 163 ods. 2 CSP tak, ako je citované vyššie. V danej veci nešlo o prípad upravený v ustanovení § 165 ods. 1 CSP, podľa ktorého len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu. Toto ustanovenie totiž upravuje dôsledky iba pre prípady prerušenia konania podľa § 162 a 164 CSP, o čo však v tejto veci nešlo. V tomto prípade súd postupoval podľa § 163 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého k prerušeniu konania došlo na základe zhodného návrhu sporových strán a pokračovanie v konaní bolo viazané na aktívne prejavenie vôle ktorejkoľvek strany sporu spočívajúce vo výslovnom podaní návrhu na pokračovanie v konaní. Súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 163 ods. 2 CSP, ktoré zástupkyňi žalobcu ako advokátke muselo byť známe a s ohľadom na to súd v zmysle § 160 ods. 3 písm. b) CSP nebol povinný žalobcovi poskytnúť poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. V zmysle § 160 ods. 1 CSP totiž súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a podľa § 160 ods. 3 písm. b) CSP poučovaciu povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Takúto poučovaciu povinnosť mal súd len voči žalovanej, ktorá v konaní nie je právne zastúpená, avšak ona odvolanie proti danému uzneseniu nepodala.

11. Za neopodstatnenú považoval odvolací súd odvolaciu námietku žalobcu prezentovanú v podanom odvolaní. Za návrh na pokračovanie v konaní totiž s ohľadom na jednoznačný obsah podania žalobcu zo dňa 17.01.2022 nie je možné považovať jeho návrh na pripustenie ďalšej strany do konania so súčasťou zmenou žaloby, bez toho, aby v ňom bol súčasne aj výslovný prejav vôle pokračovať v konaní, t. j. návrh na pokračovanie v konaní. Nie je podstatné, aby zástupkyňa žalobcu v jej podaní uviedla aj ustanovenie § 163 ods. 2 CSP, pretože súd by sa riadil obsahom podania s prejavom vôle na pokračovaní v konaní. Návrh na pokračovanie ako taký a návrh na pripustenie ďalších strán do konania so zmenou žaloby sú totiž úplne rozdielne procesné návrhy, a preto z dôvodu absencie relevantného návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní zo strany žalobcu správne súd prvej inštancie konanie zastavil. Mohol prihliadať len na to, čo bolo voči nemu prejavené. Svoj postup súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia dostatočne jasne a presvedčivo vysvetlil a odvolací súd sa s touto argumentáciou stotožnil. Z hľadiska obsahu ako aj označenia úkonu, ktorý nevykazuje žiadne vnútorné rozpory alebo protirečenia, niet pochybností, že podanie žalobcu zo dňa 17.01.2022 bolo iba návrhom na pripustenie ďalšieho subjektu do konania podľa § 79 CSP a návrhom na zmenu žaloby podľa § 139 CSP. Takéto procesné návrhy, aj keď naznačujú vôľu žalobcu pokračovať v konaní, neboli spôsobilé vyvolať žiadne iné účinky, než ako sú upravené v ustanovení § 79 a § 139 CSP, a to len v prípade jeho následného oznámenia súdu o tom, že v konaní navrhuje pokračovať. Výklad vôle žalobcu pri prejave jeho úkonu spôsobom, aký uviedol žalobca v odvolaní, by v prípade jej akceptácie súdom znamenala svojvoľný výklad a aplikáciu ustanovenia § 163 ods. 2 CSP, čo by bolo v rozpore so zákonom (obdobne Krajský súd v Trnave v uznesení sp. zn. 11Co/73/2020 zo dňa 30.11.2020).

12. Odvolací súd teda nezistil, že by boli opodstatnené namietané dôvody odvolania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie opísal zistený skutkový stav v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade so stavom, ktorý vyplýva z obsahu spisu, a prijal správny právny názor, že žalobca počas prerušenia konania podaním zo dňa 17.01.2022 nepodal zároveň aj návrh na pokračovanie v konaní. Podanie žalobcu nebolo nezrozumiteľné a bolo v ňom jasne prejavené, čo a z akých dôvodov navrhuje, preto nebol daný dôvod na postup podľa § 129 ods. 1 CSP. Uznesenie súdu prvej inštancie v tomto prípade obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti vo výroku aj v jeho odôvodnení a je dostatočne presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP). Vzhľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd odvolanie žalobcu nepovažoval za opodstatnené a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej by podľa § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 262

ods. 1 CSP tak, že žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal, pretože podľa obsahu spisu jej v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).